

باب اول - در نماز

فصل هشتم

در صورت صلوة و برخی از فروع مربوطه بآن

در کتاب اقدس نازل قوله تعالی:

"قد فصلنا الصلوة فی ورقة اخرى طوبی لمن عمل بما امر به من لدن مالک الرقاب." (بند ۸)

و در لوح جوان روحانی درخشی^۱ میفرمایند قوله تعالی:

"اینکه در باره صلوة ذکر نمودند ... صلوة جدیده که بعد نازل کبیر آن معلّق است باوقاتی که انسان در نفس خود حالتی مشاهده نماید فی الحقیقه بشأنی نازل شده لو تلقی علی الصخره^۲ لتتحرك و تنطق و علی الجبل لیمرّ و یجری طوبی لمن قرء و کان من العاملين و هر یک قرائت شود کافیهست."

در رساله سؤال و جواب نازل:

"سؤال - در ورقه صلوة سه صلوة نازل آیا هر سه واجب است یا نه؟
جواب - عمل یکی از این صلوة ثلاث واجب هر کدام معمول رود کافیهست."

"سؤال - در صلوة مبسوطه که فرمایش رفته بایستند مقبلا الی الله چنین مینماید که قبله لازم نباشد چنین است یا نه؟

جواب - مقصود قبله است."

^۱ درخشی: بضمّ اوّل و ثانی از مضافات قاین خراسان است و جوان روحانی و کهل روحانی از احبّاء قدیم آن سامانند که در تاریخ امر ذکر آنان موجود است

^۲ صخره: تخته سنگ

"سؤال - صلوة ثالث را نشسته باید بجا آورد یا ایستاده؟

جواب - القيام مع الخضوع اولی و احبّ "

"سؤال - صلوة اولی را که میفرماید هر هنگام و هر وقت که انسان در خود حالت اقبال و خضوع مشاهده

نماید بعمل آرد در شب و روزی یکبار یا ازمنه دیگر حکمش چگونه است؟

جواب - در شب و روزی یکبار کافیهست هذا ما نطق به لسان الأمر "

مرکز میثاق جلّ ثنائه در لوح معاون التّجار نراق میفرمایند قوله جلّ ثنائه:

"ادای صلوة کبیر روزی یکمرتبه کافی و هر نفسیکه این صلوة بگذارد از ادای صلوة وسطی و صغری معاف

است"

حضرت ولیّ امرالله ارواحنا لعواطفه الفداء در توقیع استوار ربّانی ارض بابل (مازندران)

میفرمایند: "در موقع تلاوت آیات و نماز جایز بودن سر برهنگی را سؤال نموده بودید فرمودند از منہیات

محسوب نه ولی در بین اهل شرق محبوب و مستحسن نیست"

و در لوح جناب نعمت الله علائی مورّخه ۱۵ شهر المشیّة ۹۲، ۱۱ اکتوبر ۱۹۳۵ میفرمایند

" آنچه راجع بتلاوت آخر نماز سؤال نموده بودید که امر است بنشینند و بخوانند آیا روی صندلی میتوان

نشست یا خیر فرمودند بنویس جلوس بر کرسی جائز ولی نشستن روی زمین احسن و اولی "

و در توقیع اینعبد نگارنده اوراق مورّخ ششم شهرالقدره سنه ۹۰

۹ نومبر سنه ۱۹۳۳ میفرمایند قوله الأحلی:

"در خصوص بیان مبارک در سوره صلوة "قد اظهر مشرق الظهور" آیا لفظ مشرق بصیغه اسم مکان یا

بصیغه اسم فاعل است؟ فرمودند کلمه مشرق بصیغه اسم مکان باید قرائت شود. و اینکه معروض داشته

بودید در صلوة حین زوال در نسخه‌ها در بیان مبارک فرق و تفاوت است فرمودند اصل آیه که بخطّ مرحوم زین المقرّبین است از این قرار "اشهد في هذا الحين بعجزى و قوتك و ضعفى و اقتدارك و فقرى و غنائك"

صورت نماز صغیر و وسطی بقرار ذیل است:

(صلوة صغیر این است)

" اشهد يا الهى بانك خلقتنى لعرفانك و عبادتك اشهد في هذا الحين بعجزى و قوتك و ضعفى و اقتدارك و فقرى و غنائك لا اله الا انت المهيمن القيوم"

(صلوة وسطی این است)

و من اراد ان يصلّى له ان يغسل يديه و في حين الغسل يقول:

"الهى قوّ يدى لتأخذ كتابك باستقامة لا تمنعها جنود العالم ثمّ احفظها عن التصرف فيما لم يدخل فى ملكها انك انت المقتدر القدير"

(و في حين غسل الوجه يقول)

"ايربّ وجهت وجهى اليك نوره بانوار وجهك ثمّ احفظه عن التوجّه الى غيرك"

(و بعد له ان يقوم متوجّها الى القبلة و يقول)

"شهد الله انه لا اله الا هو له الامر و الخلق قد اظهر مشرق الظهور و مكلم الطور الذى به انار الأفق الأعلى و نطقت سدرة المنتهى و ارتفع النداء بين الأرض و السماء قد اتى المالك الملك و الملكوت و العزة و الجبروت لله مولى الورى و مالک العرش و الثرى"

(ثمّ يركع و يقول)

"سبحانك عن ذكرى و ذكر دونى و وصفى و وصف من فى السموات و الأرضين"

(ثمّ يقوم للقنوت و يقول)

"يا الهى لا تخيب³ من تشبّث بانامل الرّجاء باذیال رحمتک و فضلك يا ارحم الرّاحمین"

(ثمّ يقعد و يقول)

"اشهد بوحدانیتک و فردانیتک و بانک انت الله لا اله الا انت قد اظهرت امرک و وفیت بعهدک و فتحت باب فضلك على من فى السموات و الأرضین و الصلوة و السلام و التکبیر و الجہاء على اولیائک الذین ما منعتم شؤونات الخلق عن الاقبال الیک و انفقوا ما عندهم رجاء ما عندک انک انت الغفور الکریم"

اگر نفسی مقام آیہ کبیره "شهد الله انه لا اله الا هو المہیمن القیوم" قرائت نماید کافیسست.

³ لا تخیب: نا امید مفرما